

ปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่
บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็น
ของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา

**SELF-BEHAVIOR PROBLEMS FOLLOWING THE PROFESSIONAL
STANDARDS IN TERMS OF THE CODE OF ETHICS OF TEACHING
PROFESSION AS PROVIDED IN THE LAW ON TEACHERS AND EDUCATIONAL
PERSONNEL COUNCIL ACT ACCORDING TO THE OPINIONS OF COLLEGE
TEACHERS IN PATHUM THANI PROVINCE UNDER THE OFFICE OF THE
VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION**

รศ.ดร.วิชาญ สาคุณ¹, รศ.ดร.วิภาส ทองสุทธิ², ดร.บงกช ชินนพคุณ³, อ.รัตน์วรงค์ จิตติพันธ์ภูมณ⁴

Associate Professor Dr.Wichan Sakhun¹, Associate Professor Dr.Vipas Thongsuddhi², Dr,Bongkoch
Chinnopakhun³, Mrs.Ratvarank Titipunpumon⁴

¹คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

²อธิการบดีวิทยาลัยนครราชสีมา

³คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

⁴คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

คำสำคัญ

บทคัดย่อ

การประพฤติตนตาม
มาตรฐานวิชาชีพ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการประพฤติตนตาม
มาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครู
และบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการ
ประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมาย
ว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัด
ปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและ
ประสบการณ์การสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 เลือกโดยเจาะจงจำนวน 148
คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5
ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1.
ปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติ

ในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัย ในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้าน จรรยาบรรณต่อสังคม ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ ด้านจรรยาบรรณ ต่อผู้รับบริการ 2. การเปรียบเทียบปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่ จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการ ศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอน พบว่า 2.1 ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐาน วิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากร ทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 2.2 ครูวิทยาลัย ในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์การ สอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่ จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการ ศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

Abstract

The objectives of the research were 1) to study self-behavior problems following the professional standards in terms of the code of ethics of teaching profession as provided in the law on Teachers and Educational Personnel Council Act according to the opinions of college teachers in Pathum Thani province under the Office of the Vocational Education Commission and 2) to compare the level of self-behavior problems following the professional standards in terms of the code of ethics of the teaching profession as provided in the law on Teachers and Educational Personnel Council Act according to the opinions of college teachers in Pathum Thani province under the Office of the Vocational Education Commission classified by educational levels and teaching experiences. The sample group, using purposive sampling, included 148 college teachers in Pathum Thani province under the Office of the Vocational Education Commission, academic year 2022. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire. Statistics used in data analysis include percentage, mean, and standard deviation, t-test, and One-Way Analysis of Variance. The research results found that: 1. The self-behavior problems following the professional standards in terms of the code of ethics of teaching profession as provided in the law on Teachers and Educational Personnel Council Act according to the opinions of the college teachers in Pathum Thani Province under the Office of the Vocational Education Commission as overall

was at the low level. When considering each aspect, it was at the low level in every aspect; arranged in descending mean order as follows: Professional ethics, Ethics towards oneself, Social ethics, Ethics towards professional associates, and Ethics towards service recipients. 2. The comparisons of self-behavior problems following the professional standards in terms of the code of teaching profession as provided in the law on Teachers and Educational Personnel Council Act according to the opinions of college teachers in Pathum Thani Province under the Office of the Vocational Education Commission classified by educational levels and teaching experiences found that: 2.1 The college teachers in Pathum Thani Province under the Office of the Vocational Education Commission having different education levels did not have different opinions on the overall of self-behavior problems following the professional standards in terms of the code of teaching professional as provided in the law on the Teachers and Educational Personnel Council Act. When considering each aspect, it was found that the aspect of Ethics towards oneself was different, while the other aspects were not. 2.2 The college teachers in Pathum Thani Province under the Office of the Vocational Education Commission having different teaching experiences did not have different opinions on the overall and individual aspects of self-behavior problems following the professional standards in terms of the code of teaching professional as provided in the law on the Teachers and Educational Personnel Council Act.

Keywords: Self-Behaviors following Professional Standards

บทคัดย่อ

ประเทศไทยนำเอาหลักการควบคุมการประกอบวิชาชีพของต่างประเทศมาใช้กับการประกอบวิชาชีพ โดยใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพในกระบวนการยุติธรรม แพทย์ และขยายไปสู่วิชาชีพอื่นตามกาลเวลา การควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพของแต่ละองค์กรวิชาชีพครอบคลุมผู้ประกอบวิชาชีพนั้นทุกคน แต่ก็มีข้อยกเว้นเฉพาะเท่าที่จำเป็น เช่น นักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

สำหรับองค์กรวิชาชีพครูของประเทศไทย นอกจากจะแตกต่างจากองค์กรวิชาชีพอื่นๆ ในการไม่ใช่องค์กรของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่แท้จริงแล้ว ยังมีความแตกต่างจากองค์กรวิชาชีพอื่นทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพ กล่าวคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 53 วรรคห้า บัญญัติให้คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา มีต้องอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กรวิชาชีพครู ประกอบกับมาตรา 43 (6) และ (7) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ก็บัญญัติไว้สอดคล้องกับมาตรา 53 วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นข้อกฎหมายยกเว้นมิให้องค์กรวิชาชีพครูควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพครูในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน นับว่าเป็นช่องว่างของการควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 13)

ผู้ที่ถูกควบคุมการประกอบวิชาชีพ ประกอบด้วย ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่กระทรวงกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุมตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ซึ่งถือได้ว่า การควบคุมการประกอบวิชาชีพตามกฎหมายดังกล่าวของประเทศไทยมิได้ควบคุมการประกอบวิชาชีพครูเท่านั้น แต่รวมถึงการควบคุมผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมการเรียนการสอนของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยองค์กรวิชาชีพครูของไทยมิได้ควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพครูเท่านั้น แต่ยังควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่

ทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษาให้บริหารหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่างๆ ซึ่งหน่วยงานการศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณวุฒิทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 สำหรับบุคลากรทางการศึกษาอื่นได้มีการกำหนดแล้ว ในปัจจุบันมีเฉพาะวิชาชีพศึกษานิเทศก์เท่านั้น ซึ่งกำหนดโดยกฎกระทรวง (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2546 : 15)

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 มาตรา 48 บัญญัติให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตครูต้องประพฤติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับคุรุสภา และมาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่เข้ามาประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้และมีประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพจึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมกับมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามระดับคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพต่อไปได้หรือไม่ นั่นก็คือการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตทุกๆ 5 ปี

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติตนของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติปฏิบัติเพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ตามแบบแผนประพฤติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภาจะกำหนดเป็นข้อบังคับต่อไป หากผู้ประกอบวิชาชีพผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นจนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้ว ผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ยกข้อกล่าวหา
- (2) ตักเตือน
- (3) ภาคทัณฑ์
- (4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน 5 ปี
- (5) เพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ที่ถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดให้ลงโทษโดยตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการคุรุสภาได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2546 : 17-18)

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 เหมือนกับมาตรการทางกฎหมายในองค์กรวิชาชีพอื่นทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ ใช้มาตรฐานวิชาชีพเป็นหลักในการกำกับควบคุมการประพฤติตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู ซึ่งจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานวิชาชีพ

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการนำปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีวศึกษา ไปประกอบการพิจารณาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหาการประพฤตินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการประพฤตินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการประพฤตินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน

ความสำคัญของการวิจัย

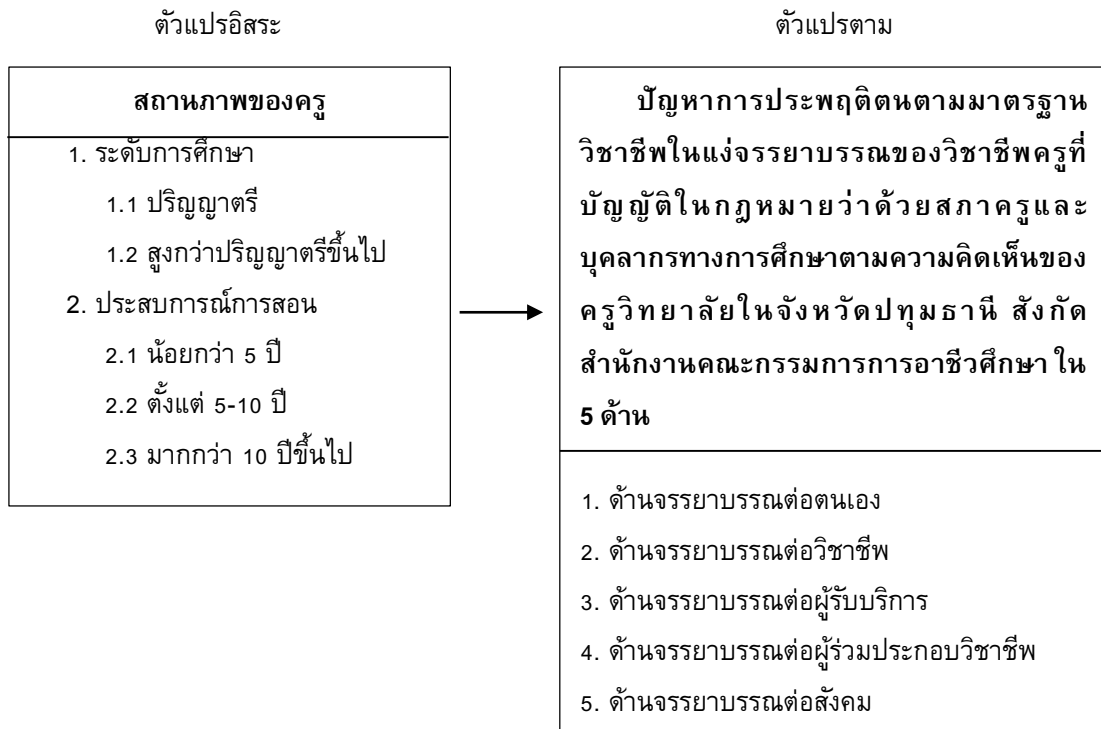
ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปประกอบการพิจารณาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหาการประพฤตินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมมติฐาน

ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพฤตินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาศัยแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2546 : 17) ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 โดยได้บัญญัติจรรยาบรรณของวิชาชีพไว้ 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2546 : 17) ดังภาพ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 วิทยาลัย ประกอบด้วย ครูวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 140 คน ครูวิทยาลัยเทคนิคศรีบุญบุรี จำนวน 60 คน และครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี จำนวน 40 คน รวมจำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 เลือกโดยเจาะจงจำนวน 148 คน โดยการสุ่มใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการประพัตินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Best & Kahn (1993 : 246-255) ระดับปัญหามากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.80-1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากวิทยาลัยเทคนิคในจังหวัดปทุมธานี

และนำข้อมูลที่ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวน 148 ฉบับ ด้วยตัวเองโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการตอบแบบสอบถาม ดำเนินการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์โดยได้รับความร่วมมือจากครู ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามคืนจำนวน 148 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบเพื่อให้ได้รับแบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test for Independent Samples) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการประทุติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการประทุติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการประทุติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่ จรรยาบรรณของวิชาชีพครู	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	2.40	0.73	น้อย	2
2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	2.41	0.76	น้อย	1
3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	2.36	0.75	น้อย	5
4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	2.38	0.79	น้อย	4
5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	2.39	0.70	น้อย	3
รวม	2.39	0.75	น้อย	

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัญหาการประทุติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการประพัตดินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาการประพัตดินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครู	ระดับการศึกษา				t	p
	ปริญญาตรี (n=123)		สูงกว่า ป.ตรีขึ้นไป (n=25)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	2.30	0.46	2.47	0.38	2.48	0.05
2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	2.30	0.48	2.49	0.44	0.75	0.39
3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	2.24	0.41	2.44	0.39	0.14	0.71
4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	2.25	0.52	2.47	0.47	1.76	0.19
5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	2.31	0.43	2.44	0.39	0.67	0.41
รวม	2.28	0.43	2.46	0.38	0.80	0.37

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพัตดินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการประพัตดินตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ปัญหาการประพัตดินตามมาตรฐานวิชาชีพฯ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	0.14	2	0.07	0.40	0.67
	ภายในกลุ่ม	25.90	145	0.18		
	รวม	26.04	147			
2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.06	2	0.03	0.14	0.87
	ภายในกลุ่ม	32.01	145	0.22		
	รวม	32.08	147			
3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	0.18	2	0.09	0.55	0.58
	ภายในกลุ่ม	24.26	145	0.17		
	รวม	24.44	147			
4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.29	2	0.14	0.56	0.57
	ภายในกลุ่ม	36.70	145	0.25		
	รวม	36.99	147			

5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.03	2	0.01	0.08	0.92
	ภายในกลุ่ม	24.69	145	0.17		
	รวม	24.72	147			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.10	2	0.05	0.29	0.75
	ภายในกลุ่ม	25.07	145	0.17		
	รวม	25.17	147			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมิธ (Smith, 1974 อ้างถึงใน ชาญ สหราช, 2542 : 31-32) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพและด้อยประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของครูใหญ่ที่ทำให้งานเกิดประสิทธิภาพนั้นเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) สร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้บริหารระดับสูงกว่าในโรงเรียนกับคณะกรรมการ 2) วางแผนและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับคณะครูโรงเรียน 3) สร้างความเข้าใจและการติดต่อที่มีระหว่างบ้านกับโรงเรียน 4) กระตุ้นให้ครูมีการพัฒนาทั้งด้านอาชีพและด้านส่วนตัว 5) ทำให้เกิดความมั่นคงและความเชื่อมั่นในตนเองในบรรยากาศของโรงเรียน 6) มีอุปการะคุณ 7) ร่วมมือในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลและให้ความถูกต้องและยุติธรรม 8) พัฒนาตนเองในด้านวิชา 9) สร้างความสามัคคีและร่วมมือกับครูส่งเสริมโรงเรียนของตน 10) ทำงานตามโครงการพัฒนาต่างๆ ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง 11) ทำงานอย่างมีสัมพันธภาพอย่างดีเยี่ยมกับชุมชน 12) เป็นผู้นำทางวิชาการ 13) แสดงความสามารถในการสอนและการบริหารโรงเรียนให้ประจักษ์ 14) ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีและมีวินัย 15) มีความสัมพันธ์อย่างดีกับนักเรียน

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอน

2.1 ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุนิสา วราเรืองฤทธิ์ (2551 : 135) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากองเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันปฏิบัติตนตาม

มาตรฐานจรรยาบรรณครูในภาพรวมด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพในแง่จรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุษา พรหมรินทร์ (2561 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า 1) การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง รองลงมาคือด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม และด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกตามเพศ วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์ทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ระดับภาวะผู้นำกลุ่มของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความไว้วางใจในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความไว้วางใจในกลุ่ม โดยเริ่มจากการไว้วางใจในตัวเอง ยอมรับในตัวครู ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับครูและครูกับครู ตลอดจนเอื้อโอกาสให้ครู ได้แสดงศักยภาพของตนเอง

2. ระดับผลการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านค่านิยมและภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น สถานศึกษาซึ่งบริหารโดยผู้บริหารสถานศึกษา และมีครูเป็นผู้ดำเนินงานโครงการจะต้องจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างค่านิยมที่ดี และกิจกรรมที่สร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ เช่น กิจกรรมกีฬาภายในสถานศึกษา กิจกรรมลานเยาวชนคนกีฬา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยอื่นที่สามารถส่งผลต่อผลการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

2. ควรศึกษาวิจัยเชิงทดลองของภาวะผู้นำกลุ่มของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อผลการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

3. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับภาวะผู้นำกลุ่มของผู้บริหารสถานศึกษาต่อผลการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ของผู้บริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

[1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ส.ส.พ.

- [2] กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ.2546. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊กส์.
- [3] ชาญ สีหราช. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการทำงานและคุณธรรมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [4] สุนิสา วราเรืองฤทธิ์. (2551). การปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [5] สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2546). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- [6] อุษา พรหมรินทร์. (2561). การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรม สาขาวิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- [7] Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing (5 ed)*. New York: Harper Collins.
- [8] Krejcie, R.V. Morgan, D.W. (1970, Autumn). "Determining Sample Size for Research Activities," *Educational and Psychological Measurement*. Vol.30 (No.3): pp 607-610.